

РЕШЕНИЕ

№ 7464

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 01.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Станимира Друмева

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11978** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).
Образувано е по искова молба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Националната агенция за приходите, в частта, с която е предявен иск за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 653,96 лв., представляващи пропуснати ползи, равняващи се на законната лихва върху сумата 23 541,65 лв. за периода от 20.02.2018 г. до 15.03.2018 г., произтичащи от наложени с постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) изх. № С180022-023-0000612/20.02.2018 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП - С., предварителни обезпечителни мерки, както и за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 341,69 лв., представляващи пропуснати ползи, равняващи се на законната лихва върху сумата от 7 593,03 лв. за периода от 15.03.2018 г. до 9.05.2018 г., произтичащи от постановление за частична отмяна на ПНПОМ № С180022-193-0000142/15.03.2018 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП - С., заедно със законната лихва върху обезщетението, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на дължимото.

Предмет на спора е исковата молба на дружеството в посочената по-горе част предвид постановеното от Върховния административен съд решение № 8517/13.07.2021 г. по адм. дело № 4347/2021 г. по описа на ВАС, с което е отменено

решение № 1001/18.02.2021 г., постановено по адм. дело № 11978/2019 г. по описа на Административен съд София - град, в която е оставен без разглеждане иска, предявен от [фирма] срещу Националната агенция за приходите за обезщетение за имуществени вреди в размер на 653,96 лв., представляващи пропуснати ползи, равняващи се на законната лихва върху сумата 23 541,65 лв. за периода от 20.02.2018 г. до 15.03.2018 г., произтичащи от наложени с ПНПОМ изх. № С180022-023-0000612/20.02.2018 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП - С., предварителни обезпечителни мерки; както и за обезщетение на имуществени вреди в размер на 341,69 лв., представляващи пропуснати ползи, равняващи се на законната лихва върху сумата от 7 593,03 лв. за периода от 15.03.2018 г. до 09.05.2018 г., произтичащи от постановление за частична отмяна на ПНПОМ № С180022-193-0000142/15.03.2018 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП - С., заедно със законната лихва върху обезщетението, считано от датата на предявяване на иска в съда до окончателното изплащане на дължимото, като е прекратено производството по делото в тази част, и делото е върнато на същия състав на Административен съд София - град за продължаване на съдопроизводствените действия в тази част на иска.

Ищецът твърди, че първото ПНПОМ от 20.02.2018 г. е отменено с ново постановление от 15.03.2018 г. за частична отмяна на запора, като е оставен в сила за сумата от 7 593,03 лв. Второто постановление от 15.03.2018 г. за частична отмяна на ПНПОМ от 20.02.2018 г. е отменено след отмяна на ревизионния акт с решение на директора на дирекция ОДОП от 11.06.2018 г., по повод на който ревизионен акт е издадено постановлението за предварителни обезпечителни мерки. Счита, че е налице настъпила вреда от имуществен характер, представляваща пропусната полза, която е в пряка и непосредствена причинна връзка с признатите като незаконосъобразни актове на органите при ЦУ на НАП, издадени по повод осъществяваната от тях административна дейност, размерът на която не подлежи на доказване предвид разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, т. е. налице са всички законови основания за обезщетяване на дружеството на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. В постъпила по делото молба, чрез пълномощника си, поддържа исковата претенция. Претендира присъждане на сторените по делото разноски пред всички съдебни инстанции и представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Национална агенция за приходите, чрез пълномощника си, оспорва исковата претенция като неоснователна и недоказана по основание и размер и моли за отхвърлянето ѝ от съда. Счита, че не е осъществен фактическият състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, тъй като сочените административни актове не са били обжалвани от ищеца в законоустановените срокове по реда на чл. 197 от ДОПК и са влезли в законна сила, т. е. не са налице незаконосъобразни административни актове, отменени по съдебен ред. Подробни доводи излага в писмени бележки. Претендира присъждане на разноските по настоящото съдебно производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата претенция и пледира за отхвърлянето ѝ от съда.

Административен съд София - град, след преценка на събраните по делото доказателства и становищата на страните приема за установено следното от фактическа страна:

С ПНПОМ № С180022-023-0000612/20.02.2018 г., на основание чл. 121, ал. 1 от

ДОПК, на [фирма] са наложени предварителни обезпечителни мерки - запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касети, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се [фирма], и запор върху МПС за сумата от 23 541,65 лв. Постановлението за налагане на предварителните обезпечителни мерки е издадено във връзка с възложена на дружеството ревизия със ЗВР № Р-22221017005994-020-001/08.09.2017 г.

С постановление за частична отмяна на ПНПОМ № С180022-193-0000142/15.03.2018 г. е отменен частично поради наличие на друга обезпечителна мярка запорът, наложен с ПНПОМ № С180022-023-0000612/20.02.2018 г., върху сумите по банковите сметки, находящи се [фирма], за сумата от 15 946,62 лв., като отмяната е частична и запорът остава в сила за сумата от 7 593,03 лв.

Ревизионното производство е приключило с издаване на ревизионен акт № Р-22221017005994-091-001/23.02.2018 г. от органи по приходите в ТД на НАП - С., с който са установени задължения за ДДС в размер на 23 690,91 лв. и лихви в размер на 4 087,32 лв. за данъчния период м.04.2016 г. До [фирма] е изпратено съобщение за доброволно изпълнение, видно от което задължението на дружеството по ревизионния акт, ведно с начислените лихви към 3.05.2018 г. възлиза на 28 048,06 лв., от които 23 690,91 лв. главница и 4 357,15 лв. лихви.

С разпореждане № С180022-035-0255984/14.05.2018 г., на основание чл. 225, ал. 1, т. 1 от ДОПК, е прекратено производството по принудително изпълнение на публичните вземания поради пълно погасяване на задълженията по ревизионния акт на 9.05.2018 г. С постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки № С180022-024-0015411/14.05.2018 г. е отменен запора на банковите сметки и запора върху МПС, наложен с ПНПОМ № С180022-023-0000612/20.02.2018 г.

Ревизионен акт № Р-22221017005994-091-001/23.02.2018 г. е отменен с решение № 809/11.06.2018 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - С..

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът от правна страна приема следното:

Видно от мотивите на решение № 8517/13.07.2021 г. по адм. дело № 4347/2021 г. по описа на ВАС, Върховният административен съд е приел за неправилна преценката на първоинстанционния съд при постановяване на първоначалния съдебен акт за липсата на отменени административни актове, като предпоставка за иска по чл. 1 от ЗОДОВ. Посочил е, че отмяната на ПНПОМ № С180022-023-0000612/20.02.2018 г. с последващо постановление № С180022-193-0000142/15.03.2018 г. е настъпила поради обстоятелството, че самият административен орган е преценил, че запорираната от него сума надхвърля размера на предполагаемото вземане, тоест служебно е установил, че наложената до по-големия размер обезпечителна мярка е незаконосъобразна. Приел е, че от анализа на чл. 1 от ЗОДОВ се налага извода, че единственото необходимо условие е съответният административен акт да е отменен като незаконосъобразен, а в случая е налице такава служебна отмяна на административния акт. При наличието на тези доказателства исковата молба в тази част се явява допустима по смисъла на чл. 204, ал. 1 от АПК. Съгласно чл. 224 от АПК, указанията на Върховния административен съд по тълкуването и прилагането на закона са задължителни при по-нататъшното разглеждане на делото.

С оглед изложеното съдът прима, че исковата претенция е процесуално допустима за разглеждане в производство по чл. 203 и сл. от АПК, като предявена от лице с правен

интерес срещу пасивно легитимирания ответник по чл. 205 от АПК.

Разгледана по същество, е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове. За да възникне законовата отговорност следва да се докаже по безспорен и категоричен начин наличието на отменен, като незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган или негови длъжностни лица при или по повод извършване на административна дейност, реално причинена вреда, произтичаща от отменения акт, или установеното незаконосъобразно действие или бездействие, както и пряка причинна връзка между отменения акт и настъпилата вреда. Обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая са налице всички кумулативно изискуеми по закон материалноправни предпоставки за ангажиране отговорността на ответника за вреди по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Доказана е първата от изискуемите предпоставки - отменени административни актове, издадени от длъжностни лица на ответника по повод изпълнение на административната им дейност.

Ищецът сочи, че настъпилата вреда от имуществен характер, представляваща пропусната полза, е в пряка и непосредствена причинна връзка с признатите като незаконосъобразни актове на органи при ЦУ на НАП – ПНПОМ № С180022-023-0000612/20.02.2018 г. и постановление за частична отмяна на ПНПОМ № С180022-193-0000142/15.03.2018 г., издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП - С..

С постановлението за частична отмяна на ПНПОМ № С180022-193-0000142/15.03.2018 г. е отменен частично запорът наложен с ПНПОМ № С180022-023-0000612/20.02.2018 г. за размера от 15 946,62 лв. и е оставен в сила за сумата от 7 593,03 лв. Както се сочи в мотивите на решение № 8517/13.07.2021 г. по адм. дело № 4347/2021 г. по описа на ВАС, отмяната на ПНПОМ № С180022-023-0000612/20.02.2018 г. с последващо постановление № С180022-193-0000142/15.03.2018 г. е настъпила поради обстоятелството, че административният орган служебно е установил, че наложената до по-големия размер обезпечителна мярка е незаконосъобразна и в случая е налице служебна отмяна на административния акт, като необходимо условие по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за репарирание на понесените вреди. Така и с разпореждане № С180022-035-0255984 е прекратено производството по принудително изпълнение на публичните вземания поради пълно погасяване от дружеството на задълженията по ревизионния акт на 9.05.2018 г. в размер на 28 050,00 лв. и с постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки № С180022-024-0015411/14.05.2018 г. е отменен запора на банковите сметки и запора върху МПС наложен с ПНПОМ № С180022-023-0000612/20.02.2018 г.

Налице е втората предпоставка - засягане на имуществената сфера на дружеството, което обуславя основателност на претенцията за обезщетение.

Основателен е доводът на ищеца, че дружеството е понесло вреди под формата на

пропуснати ползи - лихви в размер на 653,96 лв. за периода 20.02.2018 г. - 15.03.2018 г. на наложения заповор върху сметките на дружеството до размера 23 541,65 лв., и лихви в размер на 341,69 лв. за периода 16.03.2018 г. - 14.05.2018 г. на наложения заповор върху сметките на дружеството до размера на редуцираната сума от 7 593,03 лв. Размерът на пропуснатите ползи представлява лихвата за забава върху всяка от задържаните суми за периода от датата на налагане на заповора до отмяната му. Незаконосъобразно ищецът е бил лишен от възможността да ползва за определен период от време собствените си средства, понасяйки вреди под формата на пропуснати ползи, които до размера на законната лихва за периода на неизпълнение не подлежат на доказване. Липсата на необходимост от доказване произтича от разпоредбата на чл. 86 от Закона за задълженията и договорите, съгласно която при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата.

Съдът намира, че е налице и пряка причинно-следствена връзка между отменените незаконосъобразни административни актове и вредите.

Ако публичният изпълнител не беше издал незаконосъобразните постановления за налагане на заповори върху сметките на дружеството, ищецът не би се лишил от собствените си средства и възможността да ги ползва в свой интерес за посочените периоди. В тази връзка, неоснователно е възражението на ответника за липса на ангажирани от страна на ищеца доказателства, че в рамките на посочените в исковата молба периоди, в които е бил наложен заповора върху банковите сметки на дружеството в [фирма], са били налични авоари по сметката, респективно задържане на суми, от което е претърпял вреди до размера на законната лихва. Видно от приетите по делото в съдебно заседание на 20.11.2020 г. доказателства – разпечатка от банковата сметка на дружеството за движението на средствата по нея за периода 15.02.2018 г. - 15.05.2018 г. и оборотна ведомост за сметка 401 Доставчици за периода 20.02.2018 г. - 29.05.2018 г., [фирма] има налични средства по сметката и през периода на наложения заповор не е могло да разполага със средствата по нея, а същевременно за посочените периоди е имало неплатени задължения към доставчици.

Що се отнася до позоваването на издадения впоследствие акт за прихващане или възстановяване № П-22221019096045-004-001/25.06.2019 г., с него е извършено възстановяване на извършеното от дружеството плащане на всички задължения, установени с отменения ревизионен акт, ведно със законна лихва, която обаче не обхваща процесните периоди, посочени в исковата молба, а е изчислена считано от 12.05.2018 г. до 25.06.2019 г. на основание чл. 129, ал. 6 от ДОПК за недължимо внесените от лицето суми.

С оглед основателността на главния иск, основателна е и акцесорната претенция на ищеца за заплащане на обезщетението заедно със законната лихва върху него, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на дължимото.

Предвид изложеното исковата претенция следва да бъде уважена като основателна и доказана за претендираните размери.

С оглед изхода на спора, основателно е своевременно заявеното от ищеца искане за присъждане на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ и чл. 226, ал. 3 от АПК на разносните по производството, поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати съдебно-деловодни разноски в общ размер на 1 337,50 лв. за всички съдебни инстанции, представляващи внесени държавни такси - 25,00 лв. за първата инстанция и 12,50 лв. за касационната инстанция, договорени и платени в брой адвокатски

възнаграждения в размер от по 500 лв. за първата и касационната инстанция и договорено и платено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв. за настоящата инстанция, съгласно представените списъци по чл. 80 от ГПК и договори за правна защита и съдействие.

Воден от горното на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 653,96 лв., представляващи пропуснати ползи, равняващи се на законната лихва върху сумата 23 541,65 лв. за периода от 20.02.2018 г. до 15.03.2018 г., и обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 341,69 лв., представляващи пропуснати ползи, равняващи се на законната лихва върху сумата от 7 593,03 лв. за периода от 15.03.2018 г. до 9.05.2018 г., произтичащи от отменено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С180022-023-0000612/20.02.2018 г., отменено с постановление за частична отмяна на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С180022-193-0000142/15.03.2018 г., издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП - С., ведно със законната лихва върху обезщетенията, считано от датата на предявяване на иска - 21.10.2019 г., до окончателното изплащане на дължимото.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], разноси за производствата пред всички съдебни инстанции в размер на 1 337,50 лв. (хиляда триста тридесет и седем лева и 50 ст.).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: